

τῆρει ὅταν σοὶ ὠμίλει σιγὰ μετὰ τὴν Βουσετικέτην.

Ἡ Ἀννέτα δὲν ἦτο εἰθισμένη ν' ἀποκρύπτῃ οὐδὲ νὰ μεταβάλλῃ τὴν ἀλήθειαν· πλὴν ἠδύνατο νὰ τῆ εἶπῃ: Ἡ ζώῃ της δὲν ἐξήρητο μόνον ἀπὸ τοῦ Δερόδη, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς της· ἀναμφιβόλως δὲ ἡ Ἰουλιανὴ θ' ἀντίστατο εἰς τοὺς σκοποὺς της ἂν καὶ ἐγνώριζε. Μήπως δὲν ἀντέστη ἦδη ὅσον ἠδύνατο εἰς πᾶν ὅ,τι ἐγένετο ἀπὸ τινῶν μηνῶν;

— Ἄλλ' ἀκριβῶς ὁ τρόπος διὰ τοῦ ὁποίου μὲ παρετήρει μοὶ δίδει τὸ ἐνδόσιμον ὅτι θὰ παρουσιασθῇ... ταχέως.

Ἴνα δὲ μὴ ἡ Ἰουλιανὴ δυνήθῃ νὰ ἐπιμείνῃ, ἡ Ἀννέτα κατῆλθεν εἰς τὴν αὐτὴν περιέργως νὰ ἴδῃ ἐν ἡμέρᾳ τὴν ὁδόν, δι' ἧς ἀνῆλθεν ὁ Δερόδης. Ἐγίνωσκε καλῶς ἐν τούτοις τὸν βράχον ἐκεῖνον, εἰς ὃν ἀνά πᾶσαν στιγμαζὴν ἐπλανᾶτο τὸ βλέμμα της, ἀλλ' ἐξετάζουσα αὐτὸν ἠπόρει πῶς ἐκεῖνος ἠδυνήθη νὰ τὸν ἀνέλθῃ νύκτωρ. Τοῦτο δὲ ἐπραξε δι' αὐτὴν! Ὅποιον θάρρος! Ὅποιος ἔρωσ μάλλον!

Ὁ Δερόδης ὡς εἶχεν εἶπει ἦλθε τὴν ἡμέραν ἐκεῖνην νὰ λάβῃ εἰδήσεις της καὶ νὰ τὴν ἴδῃ... ἀφοῦ τὴν ἠγάπα. Λίαν ὀξυδερκῆς ὅμως ἔδει νὰ ἦ τις ἵνα ἐκ τῆς στάσεως καὶ τῶν λόγων του μαντεύσῃ τὸν ἔρωτά του. Ὁ Βονὲ πλησίον του, ὅστις ἄλλως τε οὐδαμῶς εἶχεν ἔλθει, θὰ ἐφαίνετο ὡς ὑπερμέτρως ἔρωτευμένος.

— Ὁραία τὰ ἐκαταφέρατε· εἴθετε χαριστάτη· πόσον ἐγὼ ἤμην ἄχαρις.

— Καὶ ὅμως τὸ ζῆφος τὸ χειρίζεσθε δεξιότατα.

— Μὲ αἰτιάσθε, διότι δὲν ἀφίθην νὰ μὲ ἐγγίσθητε! εἶμαι ὁ τύπος τῆς εἰλικρινείας.

Ἦτο ἡ μόνη λέξις, ἣν προέφερε μετὰ τινος ἐντάσεως.

— Καὶ πιστεύεις, ἠρώτησεν ἡ Ἰουλιανὴ ὅτι θὰ παρουσιασθῇ ταχέως;

— Εἶμαι βεβαία.

Οὐχὶ τόσο βεβαία· τοῦλάχιστον ὅμως εἶναι βεβαία, βεβαιότατη, ὅτι τὴν ἠγάπα καὶ ἐπομένως τὰ πάντα ἠδύνατο νὰ ἐλπίζῃ.

Ἦτο ἄλλως τε ἀρκούντως πλούσιος, ὥστε νὰ μὴ ὑπολογίζῃ εἰς τὴν προίκα τῆς γυναικός, ἣν θὰ ἐλάμβανεν ὡς σύζυγον.

Τέσσαρας ἡμέρας μετὰ τὴν παράστασιν, ἡ Ἀννέτα ἐνόμισεν ὅτι ἡ ἐλπὶς της ἐπραγματοποιεῖτο.

Τὴν πρωΐαν, κατὰ τὸ μάθημα τῆς ξιφασκίας, ὁ Λαφλεράνς τῇ ἀνήγγειλεν ὅτι ἠδύνατο νὰ τῇ παραχωρήσῃ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας ἐπὶ πλέον ἂν ἄθελε, διότι ὁ κύριος Δερόδης δὲν θὰ εἰργάζετο τὴν ἡμέραν ἐκεῖνην.

— Εἶναι ἀσθενής;

— Ὅχι, ἀλλ' ἦλθεν ὁ πατήρ του.

Ἡ συγκίνησις της ἦν τόσο ζωηρά, ὥστε ἐδέησε νὰ καθήσῃ.

— Λοιπὸν μένωμεν ἐδῶ; ἠρώτησεν ὁ Λαφλεράνς.

— Ὅχι, ἄς ἐπαναλάβωμεν.

Ἄλλὰ κατὰ τὸ τέλος τοῦ μαθήματος αἱ ἐπιφωνήσεις τοῦ Λαφλεράνς βροχηδὸν ἐπιπτον.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Λαφλεράνς, ἡ Ἀννέτα ἀπῆλθε τρέχουσα παρὰ τῆ ἀδελφῆς της.

— Ὁ πατήρ Δερόδης ἔφθασεν εἰς Φεγιόδην, εἶπεν αὐτῇ.

Ἡ Ἰουλιανὴ ἠτένισεν αὐτὴν ἐν ἀρχῇ χωρὶς οὐδὲν νὰ ἐνοήσῃ, εἶτα λαμβάνουσα αὐτὴν εἰς τὰς ἀγκάλας της καὶ περιπαθῶς ἀσπάζομένη αὐτήν:

— Συγχώρησόν με, ἀδελφοῦλά μου, εἶπεν αὐτῇ, ἔχεις δίκαιον καὶ ἐγὼ ἔχω ἄδικον. Πόσον ὅμως εἶναι ἐχέμυθος ὁ κύριος Δερόδης.

— ὦ! πάρα πολὺ ἐγὼ ὅμως τὸ ἤξευρα ὅτι θὰ ἐπαρουσιάζετο.

Τὴν ἡμέραν ἐκεῖνην οὐδεὶς ἐξῆλθεν, ὅταν δέ, μετὰ τὸ πρόγευμα, ἡ κυρία Βοσμωρὼ ἠθέλησε νὰ ἐξέλθῃ διὰ τὸν συνήθη αὐτῆ περιπάτον, αἱ θυγατέρες της ἐκράτησαν αὐτήν.

— Ἄλλὰ τί συμβαίνει λοιπὸν; ἠρώτησεν ἡ κυρία Ἀμιλὼ ἐκπληκτος διὰ τὴν ταραχὴν τῶν ἐγγονῶν της.

Ἡ Ἰουλιανὴ λαβοῦσα τὸ τετραδίον τῆς μάμμης της ἔγραψε:

«Περιμένωμεν τὸν πατέρα κύριον Δερόδην· πρόκειται περὶ τοῦ γάμου τῆς Ἀννέτας».

Εἶτα, ἀφοῦ ἡ μάμμη ἀνέγνωσεν, ἀπέσπασε τὸ φύλλον καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ θυλακίῳ της.

— Ἄλλ' εἶναι κἀνείς βέβαιος περὶ τῆς ἐντιμότητος αὐτοῦ τοῦ κυρίου Δερόδη τοῦ ἐμπόρου; εἶπεν ἡ κυρία Βοσμωρὼ.

Ἡ Ἀννέτα τότε ἐξήγησε τὴν ἐμπορικὴν θέσιν τοῦ πατρὸς Δερόδη. Τὴν ἡμέραν ὅλην μόνον περὶ αὐτοῦ ὠμίλου, ὁσάκις δὲ ὁ κωδωνίσκος τῆς ὁδοῦ ἐκρούετο, ὠμίλου χαμηλοφῶνως.

Αἱ ὦραι παρήρχοντο καὶ οὐδ' ὁ πατήρ οὐδ' ὁ υἱὸς ἐφαίνοντο. Ἐνίοτε ἡ Ἀννέτα προέβαλεν ἀπὸ τοῦ παραθύρου παρατηροῦσα εἰς τὴν ὁδόν. Ἐφαίνετο λίαν νευρική.

Τὸ δεῖπνον ὑπῆρξε σιωπηλόν· μόνῃ ἡ κυρία Βοσμωρὼ ὠμίλησε καὶ πολλὰς διηγήθη ἱστορίας περὶ ὑελοποιείων, τὰ ὅποια οὐδέποτε εἶδε, τῇ εἶπον ὅμως ὅτι ἦσαν περιεργότατα.

Τὴν ἐσπέραν ἐνεχείρησαν τῇ κυρία Βοσμωρὼ ἐπιστολήν, ἣν ἐκόμισεν ὁ θαλαμηπόλος τοῦ κυρίου Δερόδη.

[Ἐπεται συνέχεια]

Κ.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

κ. Γ. Σ. Πάτρας. Ἐλήφθησαν ὁρ. 16. Βιβλία ἀπεστάλησαν. — κ. Ἰω. Δ. Σ. Κύθηρα. Συμφωνήτατοι. Δὲν ἀποβλέπουσιν ὑμᾶς. — κ. Ἄλ. Σ. Λαύριον. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. — κ. Σπ. Γ. Σ. Καρπενήσιον. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Ἐνεγράφητε. Φύλλα ἀπ' ἀρχῆς ἀπεστάλησαν. — κ. Νικ. Κ. Ἐνταῦθα. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. — κ. Σπ. Μ. καὶ Ἄλ. Μ. Ἐνταῦθα. Συνδρομαί σας ἐλήφθησαν. — κυρία Ἀ. Κ. Δ. Πάτρας. Ἐλήφθη. Ἀποδείξεις ἀπεστάλη. — Εἰς τινὰς τῶν συνδρομητῶν μας. Δὲν ἔχετε ἄδικον, ἀλλὰ πῶς πρέπει νὰ καλυφθῶσι τὰ πολλὰ ἔξοδα, ἅτινα ἀπαιτεῖ ἡ ἐκδοσις; Καὶ ἐν Εὐρώπῃ, τοιούτου εἶδους φύλλα, ὡς πόρους τακτικούς ἀναγράφουσι τὰς ἐκ τῶν γνωστοποιήσεων εἰσπράξεις. Ἄλλως τε, προσεχῶς θὰ ἀναπληρώσωμεν τὴν ἔλλειψιν δι' ἐκτάκτων φύλλων. — κ. Ἄλ. Ρ. Βραίλα. Ἐλήφθη συνδρομὴ σας. Βιβλίον καὶ ἀποδείξεις ἀπεστάλη. — κ. Ἰω. Ἀπ. Βόλον. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Μᾶς συγχωρεῖτε, ἦτο λάθος τῆς Διεκπεραιώσεως. — κ. Ν. Β. Ζιμνίτσαν. Ἐλήφθησαν φρ. χρ. 40. Ἀπεστάλησαν. Ἐγράψαμεν. — κ. Σπ. Π. Ληξούριον. Ἐλήφθη ἐπιταγή φρ. 25. Ἐγράψαμεν. — κ. Σπ. Γ. Κέρκυραν. Ἐλήφθησαν ὁρ. 20. Ἐπιστολή σας παρεδόθη.

Hebe's

Hebe's Hair Restorer

Τὸ κάλλιστον ἐπανορθωτικὸν τῶν τριχῶν. Δὲν εἶνε βαφὴ, ἀλλ' ἐπαναδίδει εἰς τὰς τρίχας τὴν προτέραν αὐτῶν χροιάν διὰ τῆς ἐνδυναμώσεως αὐτῶν. Οὐδεμίαν ἐπιβλαβὴ οὐσίαν περιέχει.

Γενικὴ ἀποθήκη ἐν Λονδίῳ.

Εὐρίσκειται ἐν Ἀθῆναις μόνον εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον τῆς «Κορίννης», ὁδὸς Πραοστείου ἀριθ. 10, καὶ τιμᾶται ἐκάστη φιάλη δραχμᾶς ὀκτώ. (Διὰ τὰς ἐπαρχίας 9)

hebe's hair restorer

ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ

Δ. ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

79. — Ὁδὸς Διόλου — 79.

Ἐπισκευάζονται ὠρολόγια ἐντελέστατα καὶ λίαν κανονικῶς ἐργαζόμενα ὡσονδήποτε ἐφθαρμένα καὶ ἂν ἦνε, μετ' ἐγγυήσεως. Πωλοῦνται

ΩΡΟΛΟΓΙΑ ΝΙΚΕΛ

χρυσᾷ καὶ ἀργυρᾷ. Ἀγοράζετε ὠρολόγιον Νίκελ τῆς τσέπης ἐγγυημένον νὰ ἐργάζεται κανονικῶς

ΜΕ 17 ΜΟΝΟΝ ΔΡΑΧΜΑΣ

ΕΓΕΡΤΗΡΙΑ διάφορα με μωσικὴν ὁρ. 9—25. Δέχεται καὶ παραγγελίας ΧΡΥΣΑΦΙΚΩΝ. Εἰδήμων τεχνίτης τοῦ Καμάτος ἐργάζεται αὐτά. 12

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΛΑΙΜΟΔΕΤΩΝ Γ. ΚΟΥΛΟΥΜΠΗ

Ἀθῆναι, ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 39.

Μεγάλῃ συλλογῇ ὑποκαμίσων, φωκῶν, κομβίων, χειροκτιῶν, μπαστούνων, ὀμβρελῶν, στανελῶν κλπ. ἀνδρικών εἰδῶν. Πώλησις λιανικῶς καὶ χονδρικῶς. Λατμοῦσται κατὰ πυρμαγγαλιαν.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΑΔΕΛΦΩΝ Α. ΡΑΚΟΠΟΥΔΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ, ΟΔΟΣ ΔΙΟΛΟΥ ΑΡΙΘ. 192

(Ἀπέναντι Ξενοδοχείου «Στέμματος»).

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ ΚΑΤΑΣΤΙΧΩΝ

ΕΚ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ ΕΥΡΩΠΗΣ

Edler et Krische, Hanovre. — Laroche Joubert et Cie Angouleme, Paris. — F. Rolinger-Meidlinc et Lassner et Ascher Wien.

Ἐκτυποῦνται ἐπισκεπτῆρια στιγμιαίως παντός εἶδους ὡς καὶ λιθογραφημένα ἐπικεφαλίδες ἐπιστολῶν καὶ φακέλων — χαράσσονται σφραγίδες παντός εἶδους. Ἐνταῦθα πωλεῖται καὶ μελάνη τύπου ἀγγλικῆ ὡς καὶ συμπυκνωμένη. Πάστα πολυγράφου — γραφίδες Διαδόχου — μεγάλη συλλογὴ χρωμάτων καὶ ἐλαιοχρωμάτων — ἐργαλεῖα ἀρχιτεκτονικῆς κτλ. κτλ.

Τιμαὶ μέτριαι. — Πώλησις λιανικῶς καὶ χονδρικῶς.